

Wojciech Kuczkowski

Mrocza, woj. bydgoskie. Stanowisko 2

Informator Archeologiczny : badania 19, 103

1985

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

W wykopie 1 odsłonięto całe piecowisko dymarskie. Należy ono do typowych świętokrzyskich stanowisk dymarskich uporządkowanych, dwuczęściowych typu 2 x 4. W wyniku wieloletniej uprawy pola uległo ono w dużym stopniu zniszczeniu. W ciągu prawym mniej zniszczonym odkryto pozostałości 41 kotlinek, w ciągu - lewym pozostałości 18 kotlinek.

W wykopie 2 odsłonięto ślady, które początkowo zidentyfikowano z mielerzem dymarskim. W trakcie eksploatacji nasuwa się wniosek, że jest to zagłębiony prażak rudy. Próbkę prażonej rudy pobrano do analizy.

W wykopie 3 odsłonięto warstwę obiektu gospodarczego (?), w której wypełnisku znajdowały się głównie fragmenty części rozbitych sztywów pracujących obok pieców dymarskich. Pobrano próbki żużla, węgla drzewnego oraz rudy do badań specjalistycznych.

MOROCZYN, gm. Hrubieszów
woj. zamojskie
Stanowisko 25

Uniwersytet im. Marii Curie-Skłodowskiej
Katedra Archeologii
w Lublinie

Badania prowadził zespół pod kierunkiem dr. Andrzeja Kokowskiego. Finansowało BBIDZ w Zamościu. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko ze schyłkowej fazy okresu wpływów rzymskich i okresu wędrówek ludów. Osada kultury ceramiki sznurowej, osada późnowczesnośredniowieczna, ślady osadnictwa kultury świderskiej z okresu paleolitu, kultury pucharów lejkowatych.

Badania przeprowadzono na wyraźnie eksponowanym niewielkim wyniesieniu leżącym w obrębie terasy akumulacyjnej niewielkiego cieku Gąska, będącego dopływem Buczwy, po północno zachodniej stronie wsi Moroczyn.

Po przecięciu wyniesienia dwoma krzyżującymi się wykopami o wym. 30 x 1 m okazało się, że obiekty archeologiczne znajdują się na południowym i wschodnim stoku wyniesienia. Przebadano łączną powierzchnię 305 m².

Łącznie odkryto trzynaście obiektów, z których cztery okazały się grobami. Jedną z jam można odnieść do kultury pucharów lejkowatych, jeden do kultury ceramiki sznurowej oraz jedną do późnych faz wczesnego średniowiecza. Ta ostatnia zawierała na dnie kompletny szkielet świni, szkielet dużego gryzonia i naczynie z dwoma otworami w dnie. W pozostałych obiektach materiał wystąpił w bardzo małych ilościach lub też były go one pozbawione zupełnie.

Wśród grobów dwa były ciałopalne i dwa szkieletowe. Na wyposażenie składały się naczynia toczone na kole /w tym jedno naśladownictwo pucharu szklanego ze szlifowanymi owalami/, sprzączki brązowe, grzebienie i igła. Interesujący był grób ciałopalny nr 1. Owalna duża jama grobowa zawierała w stropie potłuczone dwa naczynia toczone na kole. W spągu obiektu znajdowały się szkielety dużego piaka i saaka /psa?/. Na tym samym poziomie znaleziono też nóżkę masywnej zapinki brązowej z pełną pochwęką.

Ponadto w warstwie kulturowej stanowiska, na powierzchni i w wypełniskach niewielkich obiektów znaleziono materiały paleolityczne kultury świderskiej oraz rdzeń, wiórki i półtyłczak odnoszące się do mezolitu.

Materiały znajdują się w Katedrze Archeologii UMCS.

Badania zakończono.

MROČZA
woj. bydgoskie
Stanowisko 2

Muzeum Okręgowe
w Bydgoszczy

Badania prowadził mgr Wojciech Kuczkowski. Finansowało Muzeum Okręgowe w Bydgoszczy. Trzeci sezon badań. Cmentarzysko z okresu halastackiego i rzymskiego.

Kontynuowano badania odkrywając i eksplorując 6 grobów jamowych. Groby zalegały pod warstwą humusu, na głęb. od 28 do 37 cm, stąd też uległy znacznemu zniszczeniu. Większość z nich zawierała bardzo niewielką ilość mocno rozdrobnionych, przepalonych kości ludzkich lub ich negatywowe odbicie, węgielki drzewne oraz fragmenty ceramiki.

W oparciu o występującą ceramikę, groby datować można na okres wpływów rzymskich.

Materiały z badań znajdują się w Muzeum Okręgowym w Bydgoszczy.

Badania będą kontynuowane.